

התסיסה הפרועה בכרם התימנים התל-אביבי הגיעה לשאיס נוספים של חבלות

תוך כדי כך נתקלו השוטרים בכרמים ותיקים: הם עצרו חמישה חשודים. גואל הנעמי (29), מנחם כהן (27), אמנון מגרי (31), יגאל שרעבי (27) ודרורי יהודאי (28).

★ ★ ★

למחרת החיפושים ניכנס למסעדת ציון לוי — בה החלה כל הפרשה — אחד אבנר מורי, מורי כעס על ציון. "הוא גורם ישיר למעצר", רטן. אולי חשב כך מי שום שציון העסיק במסעדתו, ערבים. את כעסו פירק הלקוח כהטחת ידו בכוס ריקה. שעמדה על שולחן. הכוס נשברה. מורי נפצע בידו.

מיד נפוצו שמועות מוגזמות ומנוכחות. דויד ארחי, ששמע על כך, חשב שהוא חייב להתערב. הוא ניגש לציון וטען שזה אשם בכל. אחיו של ציון שמע את זאת, קרא לציון לצאת החוצה לדויד.

ציון יצא בריצה, שלף אקדח מכיסו, וסטר פעמיים לדויד בלחיו.

"זה יהיה הסוף שלך!" היתה תגובתו של דויד ארחי. "בגלל הסתירות אני עוד אחסל אותך".

דויד ארחי הגיע לביתו וליד הפתח הרים חפץ, אחו אותו כרימון, נשך בניצרה, והשליך אותו לעבר ציון, כשהוא צורח:

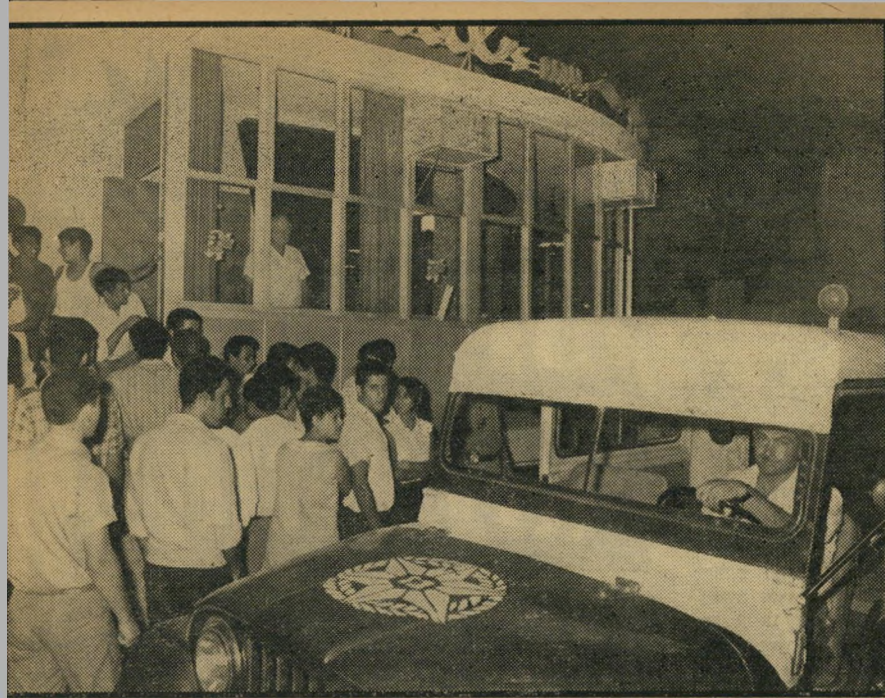
— ממשיכה להתפוצץ באיזור סוער זה. אחרי המאורעות שאורגנו עליידי "מתחרת הכרם" (העולם הזה 1565) שוב התפרעו, השבוע, אנשי הכרם.

ביום השלישי, למשל, ניכנסה קבוצת צעירים למאפייה ויקטוריה בשעה 12.30 בלילה. הצעירים נשאו כידיהם לוחים (מו"טות ברזל ליציקות בניין). "באנו להכות ערבים!" צעקו. בעל המאפייה, הנואש, התחנן על חייו. "אני לא ערבי!" אמר.

הם האמינו לו, בקושי. לעומת זאת, ניפצו את השולפון, כדי שבעל המקום לא יועיק את המשטרה, ואחר כך הרסו, בשיטתיות ובצורה פראית, את כל כליה העבודה במאפייה.

★ ★ ★

במטה משטרת תל-אביב הוחלט למנוע את המשך מעשייה הטרור בכל מחיר. יחידת שוטרים בת 30 איש, כולם שוטרי-מקוף, גויסה בבהילות. אליה הצטרפו 10 אנשים מן המדור המרכזי, ומן המחלק לסמים ומוסר, המכירים את עברייני השכונה. כך הוצפה השכונה, באמצע הלילה, נידות ושוטרים, שנתקלו בקבוצות צעירים. הם השוטרים תבעו מן הצעירים להתפור. הם נתנו לבקשתם תוקף-מישנה עליידי דחיפות עזות. הצעירים גילו התגוננות סכילה, שבו וישבו על המידרכה, כשהם רטונים.

פצצה בפונדק

השייך לשאול בעל הצלוק, ניפצה את הזכוכית במסעדה, שליד הכניסה אליה, עם הנב לקיר, עומדים שלושה העובדים הערבים בפונדק, ואשתו של שאול, חנה (מעשנת סיגריה, בשמלה לבנה).

וכך התגלגלו העניינים הלאה: אנשי-המחתרת החליטו לפגוע באיש החוק בשכונה: המוכתר, בעל הצלוק, ובעל הפונדק יוסף שאול. אלמוני השליך לעבר מסעדתו זרוב — וברה. באותו לילה היכה שיכור בדלת אחת

לבסוף החליטה המשטרה לעשות משהו. היא הזמינה את עמרני, אחד מנכבדי הי שכונה, שישכין שלום או לפחות ישקוט את הרוחות. עמרני פנה לצעירים שבסימטאות, ביקש מהם להתפור — ונענה בחיוב. זה החזיק מעמד לילה אחד בלבד.

לייל ששימורים בכרם

השוטרים המתוחים החלו להכות את הי צעירים. אחר כך ביצעו מספר מעצרים. הי צעירים נלקחו, כחשודים בביצוע מעשהי האלימות במאפייה ויקטוריה.

★ ★ ★

בינתיים החלו צעירי-השכונה בנידול מלחמה פרטית בשוטרים. הם השליכו, מעל גגות, ומחלונות סמוכים, ארגוזים ריקים ובקבוקים. תגובת השוטרים: מכות על ימין ועל שמאל, נגד כל מי שנמצא שם אותו זמן. ברגע מסויים, הושלך זרוב (לבנת-חבלה קטנה, המהדה רימוניד פרימיטיבי) על נידת-משטרה. המיטען התפוצץ באוויר ולא פגע במכונית או בשוטרים. עם בוקר פתחו השוטרים בחיפושים מדויקים ברחבי השכונה. הם עברו מבית לבית, עצרו אנשים, חקרו אותם.

שוטר בכל פינה

ניידות משטרה וסיורי רגלי מילאו את השכונה לאחר הסלת הפצצה. בכל פינה הוצבו שוטרים, ובלשים לבושי אזרחית הסתובבו בין הסקרנים כדי לשמוע מקרוב מי הם מטילי הפצצות.

על הקיר במרכז השכונה כותת-ענק: אל תושבי השכונה. כל המחזיק ערבים ישא על אחריותו... כמו שאחינו נשאו בחזית. ה.ש.ה. (ראשי התיבות הם תושבי שכונת הכרם ולא טיהור שכונת התימנים כפי שהסביר צעיר אלמוני שבוע קודם לכן).

למחרת ניסו כמה צעירים לשרוף את מאשייתו של אבון. הניסיון ניכשל. בעלי המסעדות והעסקים בכרם התימנים, מרטו בינתיים לעצמם את השיערות. על אף התארגנות המשותפת, הם ידעו שמצבם בכי רע: בני צפון תל-אביב כבר פחדו לבוא; הפידיון בעסקים ירד; ונוסף לכך, לצעירים המשוטטים והמובטלים ברובם — אין מה להפסיד, כעוד שלהם יש ויש.

נוסף עוד גורם אחד: אנשי-הזרוע. כמה מ צעירי השכונה, תכננו לגבות מכל "מעסיקי ערבים" 50 לירות דמי-לאי-חרץ, "כדי שלא יקרה לך שום דבר".

"הזהרו! רימון חי!" ציון נס על נפשו — כשעל הריצה נשארה מונחת מישקולת פשוטה. תקרית כמעט-משעשעת זאת לא הרפתה את המתח. המהומה נמשכה. היו כעד והיו נגד ציון — שישב, ליד המסעדה, וקונן: "למה כולם רוצים לחסל אותי? מה עשיתי?" ובאמת, ציון לא עשה דבר. מלבד להעסיק פועלים ערביים. אבל זה מספיק, כנראה, כי כרם, כדי להצדיק נסיון לינץ' לכך-אדם.

★ ★ ★

שוטרים שפיררו בסרימטאות הי צרות התחילו עכשיו להלך חמישה חמישה: בווגות כבר היה מסוכן מדי.

שוועלים בכרם
שוטרי-מקוף ב רחובות השכונה, כשמכשיר הקשר בידו אחד מהם משמש להזעקת תגבורת בשעת הצורך.